

Izhaja razen ponedeljka
in dneva po prazniku
vsak dan opoldan.

Uredništvo je v Ljubljani,
Francišanska ulica št. 6/L,
Učiteljska tiskarna.

Dopise frankirati in pod-
pisati, sicer se jih ne pri-
obči. Rokopise se ne vrača.

Oglaš: Prostor 1 mm x
55 mm po K 1'20. Uradni
razglaš, poslano ter no-
tice isti prostor K 1'60.
Pri večjem naročilu
popust.

NAPREJ

Glasiło jugoslov. socijalno-demokratske stranke.

Telefonska št. 312.

Naročnina: Po pošti ali
z dostavljanjem na dom za
celo leto K 240, za pol
leta K 120, za četrt leto
K 60, za mesec K 20.
Za Nemčijo celo leto K 312,
za ostalo tujino in Amerika
K 360.

Reklamacije za list
so poštne proste.

Upravišтво je v Ljubljani
Francišanska ulica št. 6/L,
Učiteljska tiskarna.

Obrtnonadaljevalno šolstvo.

Že tri leta urgiramo v Ljubljani
otvoritev obrtnonadaljevalnih šol,
da jih letos, kakor vse kaže, zopet
ne bomo imeli. Šest let v Ljubljani
že ni takorekoč nikakršnega pouka
za obrtne vajence in gospoda, ki
ima o tem sklepati in odločati, se
zmenja za to šolstvo tako malo ka-
kor za lanski sneg. Spominjamo se,
da so lani stavili v občinskem svetu
Ljubljanskem socijalni demokrati
dvakrat predlog, da se otvorijo te
šole, in pri zadnjem predlogu je po-
jasnil šolski svet ljubljanski, da je že
vse v teku. Obrtnonadaljevalnih
šol pa je ni bilo in minilo je zopet
leto brez pouka za obrtni naraščaj.

Skoro nepotrebno je poudarjati
važnost obrtnonadaljevalnih šol,
ker mora vsak tudi le na pol izobra-
žen človek vedeti, da je vzgajanje
obrnega naraščaja tudi v teh šolah,
dasi niso popolne, vendarle velikan-
skega pomena. V ljudski šoli se mladi-
na ne nauči mnogo praktičnega;
če mlad sčarček zapusti šolo in gre
v delavnico, se navadno ne briga
več za nadaljnjo svojo izobrazbo,
če se mu ne nudi prilika posebej.
Taka mladina potem v par letih še
marsikaj pozabi in polagoma sploh
izgubi veselje do samoisobrazbe.
Pomočnik zna potem le za silo pi-
sati in čitati ali celo ne, praktičnega
znanja pa nima ne v spisu, ne v ra-
čunstvu in ne v knjigovodstvu.

Šest let ni bilo obrtnonadalje-
valne šole. Koliko vajencev je v
tem dolgem času zamudilo priliko,
da se izobrazi v praktičnem znanju
kot pomočnik, samostojni mojster
ali delovodja itd.

Ni pa važno samo vprašanje
obrnonadaljevalne šole kot take.
Revidirati bi se morala tudi organi-
zacija tega šolstva, kar bi se zlasti
lahko sedaj zgodilo, ker je Ljublja-
na kulturni centrum Slovenije. Tu

imamo sedaj obrtno šolo, tehniko
in druga učilišča, tako da se ne mo-
remo več izgovarjati s tem, da ne
bi bilo mogoče z močmi in pomoči,
ki so na razpolago, res poskrbeti za
temeljito izobrazbo obrtnega na-
raščaja.

Če o vsem tem zavlačevanju
premišljujemo, se nam usiljuje mi-
sel, da tukaj ne igrajo glavno vlogo
učne moči, ne prostori, ampak si-
stem je tista ovira. Vladajoči sistem
nima interesa na izobrazbi obrtnega
naraščaja.

Pa recimo, da je ta naša sumnja
opravičena samo v pomenu prosvete.
Kaj pa strokovna izobrazba? Ali
ta ne interesira obrtne zadruge, tr-
govsko in obrtno zbornico, magi-
strat, vlado; ali hočete prejeti od
naše obrtne mizerije potrebni in izo-
braženi naraščaji brez tehnične in
strokovne izobrazbe?

Smešno! Malomarnost je to brez
primere, ki je črno zapisana v analizi
prizadetih korporacij, znamenje
brezbrzičnosti, preziranja delavstva!

Zlasti pa bi se moralo obrtno
šolstvo popolniti tudi glede obrtno-
nadaljevalnih šol za vajence, ki do-
sedaj sploh niso imele teh šol.
Za obrtno šolstvo bi se morala
pobrigati prav posebna oblast. Tudi
ne zadošča, če se obrtnonadaljeval-
ne šole prepuščajo občini in raz-
nim korporacijam. S tem sistemom
zagrešimo dve napaki: prvič, da se
urela to šolstvo brez določenega
programa, drugič, da se malomarno
še tam ne osnuje, kjer so dani po-
goji.

Vse te napake treba odpraviti, v
prvi vrsti pa se ne sme več malo-
marno čakati z otvoritvijo.

Dolžnost, prokleta dolžnost dru-
žabna je, da poklicanci tukaj store
svojo dolžnost!

Ali hočete res propad naš?

jonalne delavce sama — še toliko
bolj pa svojega kmetja.

Delati pa hočemo v Ameriki po-
tom svojih kulturnih, političnih in
gospodarskih organizacij na tem,
da se jih vrne kolikor mogoče do-
mov, a ne samo, da se vrnejo, tem-
več da si prilaste kolikor največ
mogoče znanja o praktičnem načinu
ameriškega obratovanja, s čimer
bodo nedvomno pomagali svoji pre-
rojeni domovini do izboljšanja.

Amerika ima svoje dobre in sla-
be strani in vsak, kdor jo pozna, se
mu priljubi, ker temelji, na katerem
je bila ustanovljena, je zdrav in do-
ber. Razmere sedaj seveda niso ne-
hesa v Zedinjenih državah in nikler
druga na svetu mogoče ni delavec
tako pod kontrolo kapitalizma, ka-
kor ravno v Ameriki, a vpoštevajoč
naravno bogastvo dežele in nje zgo-
dovino, moramo priznati, da so ob-
stoječe razmere nič drugega kakor
sorazmerni produkt socijalne evo-
lucije.

Kaj pa je pr. razprav Amerika?

Namen tistih, ki so ustanovili
Zedinjene države, ni bil to, v kar so
se danes razvile. Prvi naseljenci
niso niti sanjali, kaj bodo prinesli s
seboj mase in mase evropskih izse-
ljencev in kako bodo dvignile deželo
s tehničnimi iznajdbami.

Tretjina ali pa še več prebival-
stva prvih trinaestih držav, prvotnih
Zedinjenih držav, so bili izgnanci in
begunci iz Anglije, katero so zapu-
stili vsled političnega ali pa verske-
ga preganjanja. Pač misleča skupina
ljudi, ki je napravila dober kvas za
nadaljnje razvijanje mlade države.
Skoraj gotovo, da prihaja domala
četrtina prebivalstva Amerike od
20.000 angleških naseljencev, ki so
se priselili v Ameriko med letom
1618 in 1640 ter se nastanili v drža-
vah Massachusetts in Connecticut.
Prišli so v Ameriko, želeli si svo-
bode, in si ustanovili državo po svo-
jih idealih. Prvi neangleški naseljen-
ci so bili Danci, ki so se naselili v
kolonijah sedanje države New-York,
kamor se je ob istem času naselilo
nekaj dobrih francoskih Hugonotov.

Šele v osemnajstem stoletju so se
pričeli naseljevati Škotje, Irci in ne-
kaj Nemcev iz Renske doline. Zad-
nji so se posebno naseljevali v Penn-
sylvaniji; njih potomci se danes
imenujejo »Pennsylvania Dutch«.
Pri prvem ljudskem štetju leta 1790
je mladi ameriški narod štel komaj
tri milijone belih ljudi, od katerih je
bilo, sodeč po rodniških imenih,
83 od sto Angležev, 7 od sto Škotov,
pet in pol od sto Nemcev, 2 od sto
Dancev, 1 in pol od sto Ircev ter
ostalo Francozov. Slovovanj tedaj
še ni bilo v Ameriki. Tako so mlade
generacije teh mešanih narodov pri-
čele tvoriti novo ljudstvo — nov na-
rod. Bil je običaj pri teh novih gene-
racijah, da so se močnejši in bolj

Dan „Svobode“.

Manifestacija naše kulturne organizacije v
Ljubljani dne 15. avgusta 1920.

SPORED:

Od 1. do 2. ure ponoči na kolodvoru
sprejem gostov, ki se pripeljejo s posebnim
vlakom.

Skupen odhod v veliko dvorano Mest-
nega doma. — Pozdrav gostov. — Pogo-
ščanje s kavo, čajem in drugim. — Prigla-
ševanje za skupne obed.

Od 7. do 9. ure ogledovanje mesta.

Ob 9. uri manifestacijsko zborovanje v
veliki dvorani hotela Union z naslednjim
dnevni redom: Pozdravni govori ame-
riških sodrugov ter zastopnikov bratskih
kulturnih organizacij in podružnic »Svo-
bode«. Nato: predavanja o potrebi in po-
menu kulturnega dela za delavstvo, ženstvo
in mladino. Pevci domačih in bratskih
zborov se zbirajo ob desni strani odra. —
Otroci domači kot izven ljubljanski se zbi-
rajo v verandi.

Ob 11. uri. Izprevoz po mestu v redni
ki je že določen. Na čelu izprezovala bo ko-

rakala godba, za njo mladina, pevski zbori,
za tem izven ljubljanski udeleženci razvr-
ščeni po krajih, iz katerih so došli. Nato
godba, centralni odbor »Svobode« in ljub-
ljanske sodruge in sodrugi. — V izpre-
voz se bo uvrščalo na cesti pred Unionom;
razhod bo pred hotelom »Slon«, kdor od-
vedejo reditelji zunanje udeležence k
obedu.

Opozorjamo vse udeležence zborovanja
in izprezovala, da se imajo pokoriti odred-
bam rediteljev, ki bodo nosili na desni
roki rdeče oznake.

Ob 2. uri popoldne: Zbiranje v Zvezdi,
odkoder odkorakamo skupno v redni kot
zjutraj v izprevoz v Veveče. — Za rodbine
z otroki bo na razpolago avtomobil, ki bo
vozil vsake pol ure v Veveče.

Ob pol 4. uri in dalje vsako uro do
večera ogledovanje papirnice pod strokov-
nim vodstvom.

SPORED VESELICE:

Ob 4. uri: Začetek vrtnih veselice, ki se
priredi sporazumno s podružnico kemičnih
delavcev v Vevečah z naslednjim sporedom:
sviranje več godb. — Nastop pevskih zbor-
ov. — Ples. — Druge najraznovrstnejše
zabave. — V mraku živa slika združena z
izprevozom mladosti. — Veselični prostor
v električni razsvetljavi in bajno okrašen.
— Z jedjo in pijačo se bo po zmerani cenah
postreglo v paviljonih. — Za red na vese-
lici bodo skrbeli reditelji z rdečimi oznaki.

Ljubljanske sodruge in sodružice opo-
zarjamo na nogometno tekmo, ki se vrši na
predvečer našega dneva, to je, v soboto
dne 14. avgusta ob pol 7. uri zvečer na pro-
storu S. K. Irlje ob pivovarni Union.

Tekmujeta naša športna kluba S. K.
Svoboda Ljubljana — S. K. Svoboda Celje.

Obenem poročamo, da se pevski zbor
»Enakost« iz Zagreba, kakor nam poročajo,

Ob pol 12. uri ponoči: Z godbo na čelu
odhod udeležencev, ki odhajajo s posebnim
vlakom iz Zaloga proti Celju. — Opozor-
jamo, da bo ta vlak odhajal le iz Zaloga, ne
iz Ljubljane.

Ob pol 1. uri ponoči: Odhod ljubljani-
skih udeležencev z godbo vred v Ljubljano.
Na svidenje!

Splošna delalavska zveza »Svoboda«.

ljudi udeležili naše slavnosti v nedeljo dne
15. t. m. v Ljubljani. Posetilo nas bo tudi
več drugih gostov iz Hrvaške. Uro prihoda
vlaka bomo objavili takoj, ko bo natančno
določena. Naznanjenih je tudi več govorn-
kov gostov, ki nastopijo na zborovanju v
nedeljo popoldne, kjer bodo poročali o kul-
turnem delu med hrvaškim in srbskim de-
lavstvom.

Frederic Zalaznik:

Amerika.

Amerika — dežela, kjer se cedi
med in mleko, je izvalila tisoče in
tisoče naših naboliših moči; ene nam
je vrnila zdrave, prepojene z novim
duhom, dala jim je novih idej, da so
si izboljšali svoj položaj v domovi-
ni; a druge zopet je požrla za ved-
no, izčrpala njih moči in nam jih,
mogoče koncem konca, vrnila žive
mrtevce. Nekaj pa se jih vrne iz
Amerike, ki si niso ogledali dežele —
temveč so se potopili v svoje
delo, prihranili denar ter se vrnili v
domovino, ne da bi si prisvojili kaj
dobrega in koristnega, česar nudi
Amerika na vsakem polju, da bi s
tem koristili sebi in svoji okolici.

Od takih prejema domovina ust-
na sporočila, ki so nepopolna, ne-
jasna in v največ slučajih izmišljena,
vsled pomanjkanja znanja faktov.

O medu in mleku ni ne sledu ne du-
ha v Ameriki in boj za obstanek je
trd, kakor kjerkoli drugje na svetu,
le naravnemu bogastvu Amerike se
je zahvaliti, da so razmere v nekate-
rih slučajih navidezno boljše. Za
profesionalne delavce so razmere
v Ameriki seveda boljše, ker so
dobro plačani in ne gube ničesar
doma; za težake in poljedelce pa,
ki so v Ameriki zaposleni največ po
rudnikih in kot težaki v tovarnah, je
pa Amerika nepriporočljiva, ker
kar si morejo ti prihraniti v Ameri-
ki, za toliko se oslabašajo njih po-
sestva v rodnem kraju, kjer ni mo-
goče pogrešati delavne moči, go-
spojarja. Za časa Avstrije je bilo iz-
seljevanje še opravičljivo, danes pa
ne priporočam nikomur Amerike,
ker Jugoslavija rabi svoje profes-

— Zakaj naj bi se zgodil zločin?
Kakšen nagib?

— Zame ni o tem nobenega dvo-
ma, gospod, odgovori polito ženin
gdčene. Stangeronove. Sledovi pr-
stov, globoke praske po prsih in
vratu gdčene. Stangeronove doka-
zujejo dovolj jasno, da je bil posku-
šen grozen atentat. Zdravniki izve-
denci, ki so včeraj preiskali sledove,
zatrjujejo odločno, da jih je napra-
vila ista roka kakor krvavo podobno
ohranjeno na zidu. Velika roka, gos-
pod, ki gotovo ne bi šla v mojo ro-
kavico, je pristavil z bridkim nasme-
hom, ki ga ni mogoče popisati...

— Rdeča roka, ga prekinem, bi
bila lahko tudi sled okrvavljenih
gospodičnih prstov, ko je omahnila,
je lahko podrsnila roka po zidu ter
zapustila široko liso?

— Ko so vzdignili gdčeno, Stan-
geronovo, ni imela na rokah niti
kepljeve krvi, pravi g. Darzac.

— Torej je sedaj gotovo, pravim,
da je vzela gdč. Stangeronova sa-
ma Jakobov sanokres, ker je ranila
morilec roko? Nekoga se je bala?

— Najbrže...

— Ali koga sumite?

— Ne, odgovori g. Darzac ter
pogleda Rouletabilla.

Takrat mi reče Rouletabille:
— Potrebno je, da veste, dragi
prijatelji, da je preiskava že dosti
bolj napredovala, kakor na nam je
zaupal preiskovalni sodnik. Preis-
kava ni samo dogmala, da se je z re-
volverjem branila gdč. Stanger-
onova, ampak je tudi pojasnila, s čim
je bila napadena, s čim ranjena. Ka-
kor mi je rekel g. Darzac, je bila to
ovčja kost. Zakaj obdaja g. Mar-
guet to ovčjo kost s takim misterij-
em? Da bodo policisti lažje poizve-
dovali? Brezdvomno. Morebiti si
domišljuje, da bo našel lastnika...
Sploh pa ali moremo vedeti, kaj se
godi v možganih kakšnega preisko-
valnega sodnika? Je dostavil z zani-
čevalno ironijo.

Vprašam:
— Torej so našli ovčjo kost v
Rumeni sobi?

— Da, gospod, pritrdi g. Darzac,
ob vznjožju postelje; prosim vas, ne
govorite o tem, O. Marguet nas je
prosil, da molčimo o tem. Kost je

steno je omogočilo, da se je narod
razvijal vsestransko. Nihče sicer ne
trdi in niti ne misli, da narod Zedi-
njenih držav prekaša evropske po
nadarjenosti in neravni inteligenci,
prito pa je dejstvo, da se čudijo
vsi evropski gostje ameriški ener-
giji in podjetnosti. To so pač posled-
ice dejstva, da so se v Ameriko
priseljevali samo zdravi in močni
ljudje, ki so se prosti političnega in
regiličnega pritiska razvijali v
smeri svojih ciljev. To pojasnjuje
ameriški duh, takozvani »get there
at any cost« (do cilja ne oziraje se
na ceno). Razmere od tedaj pa do
danes so se seveda v vsakem teh
pogledov že precej izpremenile,
prebivalstvo narašča z vsakim
dnem in s tem boj za obstanek.

— V roki izurjenega morilca je
ovčja kost zelo nevarno orožje, pravi
Rouletabille, orožje bolj priročno
in bolj sigurno, ko težko kladivo.

— Podlež je to dokazal, pravi
bolestni g. Robert Darzac. Kost je
zadela s silno močjo gdč. Stanger-
onovo. Kostni členek se popolnoma
prilega rani. Prepričan sem, da bi
bila rana gotovo smrtna, če ne bi bil
morilec v tem trenutku, ko je za-
mahnil, zadet v roko. Ranjena roka
je popustila kost ter je pobežnila. Če
bi se posrečilo gdčeni Stangeronovi
raniti ga že s prvim strelom, bi je
kost gotovo ne dosegla. Gotovo je

LISTEK.

Škrivnost „rumene sobe“.

Francosko spisal Gaston Leroux.
(Dalje.)

Če bi bila sokrivca, pravi Roule-
tabille, bi ne bila tako oblačena ali
pa najbrže sploh ne bi prišla. Kdor
se vrže pravici v roke s takimi zna-
ki krivde, ni kriv; sicer pa mislim,
da ni sokrivcev v tej aferi.

— Hm, kaj sta imela opraviti za-
naj o pohodu?

Naj pa povesta!...

— Gotovo imata vzrok, da mol-
čita. Treba je izvedeti... Čeprav
nista sokriva, je vendar to mogoče
važno. Vse je važno, kar se godi v
teli noči.

Prekoračili smo star mostič nad
grajskim jarkom; vstopili smo v
park stoletnih hrastov. Jesen jim je
že pobrala rumeno listje. Visoko
zgoraj so bile podobne črne, zakriv-
ljene veje pošastnih grivam bajnih

zmajev, kačam, ki jih je dal kipar
Meduzi na glavo. Kraj, kjer je pre-
bivala gdč. Stangeronova poleti,
ker se ji je zdel ljub, se nam je zdel
sedaj žalosten in mrtvaški. Črna so
bila tla, blatna vsled obilnega dežja
in nepol segnatega listja, črna so bila
debla, in še celo nebo nad nami se
je prevleklo s sivo črnimi oblaki. V
tako žalostnem in zapuščenem za-
tišju smo zagledali pobeljene zidove
pavilona. Čudna stavba, nobenega
okna še nismo zapazili skoz drevje,
je mala štirinogata lisa nam je kazala
vhod.

Kakor grob — obširen mavzolej
sred zapuščenega gozda...

Bolj smo se bližali, bolj smo raz-
umeli stavbo. Vso svetlobo, kolikor
je je rabila, je dobila od juga, to je
od nasprotne strani posestva proti
polju, vrata so vodila v pavilon iz
parka. Gospod in gdč. Stanger-
onova sta si ustvarila res idejalno
zavetje, kjer sta se lahko posvetila
svojim delom in svojim sanjam.

Preden smo vstopili v pavilon,
nas ustavi Rouletabille ter vpraša
ga. R. Darzaca nepričakovano:

A. Adamič.

Po desetih letih.

Inspektor je opoldne prišel domov, pojedel je in nič ni govoril; toliko, da je ne-
dočakane Božo in Milenki izročil igra-
če: prvemu konjiča, Milenki nekaj vojnih
bonbonov. Potem je letel nazaj v pisarnico.
V napornem in duševnem delu je po-
zabil vsega in legal je že mrak na zemljo, ko
je pospravil akte, uredil svoje rekvizite in
odšel domov. Večerja mu je teknila v slast.
Prižgal si je cigareto in pritegnil malo,
štriletno Milenko k sebi.

— Vidiš, papa, se je oglasila njegova
žena očitačoče, zakaj nisi prinesel Milenki
punčike? In tako zagotovo si ji bil obljubil
— Že ves dan se knja.

Pogledal je mrdajočega se otroka, po-
gladil jo je po laskih, dvignil jo je k sebi na
kolena in jo zopet izpustil na tla.

— E, bom pa drugi pot prinesel. Veš
Milenka, zdi se mi, da bo ona punčika še
najlepša, ki ti jo bo sv. Miklavž prinesel.
Oh, tako bo velika ko ti in — žive oči bo
imela.

— Kdaj bo to, papa? Milenki so se za-
iskrile oči; oklenila se ga je okoli kolen.
Dvignil je otroka k sebi, ga poljubil na čelo

in je odšel z njim v spalnico; — žene še
pogledal ni, kot je ne bi bilo.

Božo se ni brigal za nikogar; tiral je
svoje konja na motovzu semtertja, pri-
ganjaje ga s hrupnim hi-hijot.

— Alo Božo, Milenka spat! je zauka-
zala mati otrokoma, privila juč in odšla s
fantkom v spalnico za možem.

— Kaj ti je zopet, Stane, da si tako
redkobeseden; še ne pogledaš me. Skrbli-
vo je upirala oči v njegov mirni obraz,
loveč njegov pogled.

— Nič mi ni. Preveč dela... delo člo-
veka ubila... se je branil in gubil čelo.

— Ker se tako poganjaš, ga je karala
žena. Samo, kar veleva ti stan, to si storiti
dolžan... mislim tako in prav nič več, da
veš. No, res, prav za nobeno rabo nisi več,
le pisarnica in paragraf; ondi je tvoje ča-
ščenje in tvoja molitev... Sicer pa rajši,
samo da ne buljiš po cele pol dneva v zrak.

Nič ni odgovarjal, razpravil se je in
legal spat — še poslušal ni. Ona je hitro
ugnala otroka, da sta se pomirila in legla
vsak v svojo posteljo.

— Jaz grem v kuhinjo, je pripomnila
ona in se ustavila med vrati.

— Pa bi si vendar že preskrbela služ-
kinje, da ne bi gledal tega garanja! se je

kar na lepem razhudil. Milka se je smeh-
ljala.

— Saj sem ti že povedala, da nisem
smela obljubiti Pepi dveh parov novih
čevljev in volnene obleke, ko se sami ko-
maj oblačimo! Seveda, ti me nikoli ne po-
slišaš! V nekaj dneh pride druga; potrpi,
prosim. Stopila je v sobo k postelji in mu
je ponudila ustni.

Ja, vojna! Kaj bi Černič zdaj z ono,
z — Anico? In v teh dragih, resnih časih,
Punica je bila že tedaj preko stanu go-
sposka, gizdava, obenem veseljaška in —
kokezna in — beraško revna... Milka je
bila bogata nevesta, skrbna, gospodinska
preprosta, le nekoliko preveč mrtva...
Popolen kontrast Ani, toda, toda... Za-
bolelo ga je nekaj. Ana, Ana, kakšna kra-
sotica, boginja... ni je videl lepše od nje,
nikjer še ne... Ljubezen, pozabljenje, a
smrti ji ni...

Prebudil se je ves otožen; sanjal je o
— Ani, nekdanji svoji ljubici... Prav tako
je bilo kot pred desetimi leti: poljubovala
sta se in se ljubila, ljubila... Že bdečega,
je še vedno obvevala ona neopredeljena
omotičnost, ki je posledica hudega dušev-
nega afekta; po žilah mu je še vedno plula
sladka kri. Ozlovoljen je odšel v urad.

Černikav je pohajkoval v pisarnici, kadil
cigareto za cigareto, še časopisov ni po-
gledal, četudi so vikali z velikanskimi čr-
kami na čelni strani o nekem zmagovalstvu.
Opoldne je bil nenavadno redkobeseden,
popoldne je zašel že ob 4. uri v gostilnico;
pil je do mraka. Odobrovoljil se je; zapil
je več ko desetinko vse mesečne plače. Ob
večerji, že nekoliko prestani, razvozljal se
mu je nekoliko jezik. Po večerji se je igral
z otroci, pravil jim je balke, posmešice in
izganjal je z njimi otročarije. Milka se je
muzala in na tihem radovala; nasmehnil se
je tudi njej in ji je pogladil lica. — Da je
le izginil temni oblak raz njegovo lice...

Černič se je nečesa bal; naporno se je
silit v delo: misli, ki so mu uhajale preko
mej — zavedal se je tega dobro, krotiti in
ovladovati si je s prilisnim duševnim ali pa
telesnim delom, ki je zahteval zaposlenje in
pozornost. V pisarnici je premetaval, mešal
in zopet urejeval akte; sloneč nad prired-
benim aktom je pisal, črtal, popravljal
davčni postavke, naposled ga je najrajši
nastavil visoko z željo — da izzove rekurz
— Bo vsaj več dela... Si je možno misliti
nestojnejšega uradnika od njega? Ne! Vsak
dan po kosilu je na gredicah za hišo obiral
in otiral gosenice raz kapus, pulli je plevel

in okopal zemljo. Po uradu je žagal in
cepil drva — če ga ni oviralo prevroče in
presoparno vreme; sicer je polegal na oto-
manu in bral, bral. Vzgojo otrok je prepi-
stil ženi. Ona mu je že ob priliki očitala, da
posveča vse premalo pozornosti lagodnim
negodnikom: prav nič več nista ubogala
materje. — Naj se le naskočeta in malo po-
valjata po blatu in prahu; to je kvečjemu
samo dobro in zdravo, je modroval. — Že
še dojde čas in tedaj nategnem vajeti. Na-
debudna razposajenca sta mu bila seveda
prav iz srca hvaležna za tako pozornost. —
Čegava sta, čegave krvi, razposajenca,
smrkavca? vprašal se je večkrat, a ni raz-
glabljal o tem vprašanju, kajti preveč je
bil zaposlen s samim seboj.

(Dalje prihodnjiki.)

Izdajatelj: Ivan Mlinar.
Odgovorni urednik: Iak. Vehovec.

Trieder Zeiss
(Marine 6X) se prodaja za 1500 K v
drogeriji ADRIJA,
Ljubljana, Šteinsburgova ulica št. 5.

Naročajte „NAPREJ“.

COSULICH-LINE TRST-NEW-YORK.

Odpirov parnikov z Trsta:

14. avgusta poštni parnik BELVEDERE,
15. avgusta brzoparnik AMERIKA,
21. avgusta brzoparnik PRES. WILSON,
26. avgusta poštni parnik COLUMBIA.

Odhod od Ljubljane 3 dni poprej.

Vozne liste prodaja in prostore za potnike iz Slovenije
pripravlja edinole:

Simon Kmetec, Ljubljana,
Kolodvorska ulica 26.

Izdelovanje, obračanje, modernizira- nje, popravila oblek, suknj itd.

Izvršitev točna in nagla, delo dobro in po naj-
nižjih cenah.

Priporoča se slavnemu občinstvu

Ivan Mohorič, krojaški mojster,
Ljubljana, Sv. Petra cesta 6.

Skaboform se zopet dobiva!

Proti srbenju, svrabu, lišajem, nečistostim kože zahtevajte
v najbližnji lekarni preizkušeno in zdravniško priporočeno
dr. Flescha orig. Skaboformovo mazilo.
Ne maže, ne pušča barve, brez duha. Po vteranju puder
„Skaboform“. Dobiva se po vseh lekarnah. — Generalna
zaloga za Ljubljano in okolico

Rihard Sušnik pri „Zlatem jellenu“ IV.,
Marljn trg.

Svoboden ogled! Pohištvo. Ceniki zastoj!

Spalne, jedilne in gospodske sohe, kuhinjska oprava,
podložki modroci, olomane, spalni in dekoracijski di-
vani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in
trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse
vrste lesenega, železnega in tapetiranega pohištva v
vsakem slogu od proste do najfinejše izvršitve po
— — — jako nizkih cenah pri trdki za pohištvo — — —

Karol Preis, Maribor, Stolni trg 6.

Gonilne jermene nudi DRAVA

lesna trgovska in industrijska delniška družba MARIBOR.

Zopet
ogromno pošiljatev
manufakture narav-
nost iz inozemstva
je prejela trdka
R. Stermecki v telju.

in sicer volne, čevlje, tiskanine, člamine, batista za ženske obleke, suknja
kamgarna in hlačevine za moške obleke, belga in pisanega platna za
perilo, klova, cvilja, robcev, svile in še mnogo raznega drugega blaga,
katero se prodaja, zaradi nakupa v velikanskim množinah po čudovito
nizkih cenah. Raznatega, vedno velika zaloga lastnega izdelka sraj,
predpasnikov, bluz, kril, ženskih, moških in fantovskih oblek, po zelo
nizkih cenah. Čevlji, ženski, moški in otroški vedno v velikanski zbirji,
pristno ročno delo od lastnih čevljarjev.

Ilustrovani cenik zastoj!
Na debelo samo v I. nadstropju

VELETRGOVINA R. STRMECKI CELJE ŠT. 314,
Razpošiljalna Slovenija.

Cvetlična semena za jesensko setev
kakor cinerarije, nageljski, levkoje, primule, matičke itd. v
lepi izbiri, jamčeno zanesljiva, se dobe
pri **Saver & Komp., Ljubljana,**
Wolfova ulica št. 12.

Mehlovano soho, če mogoče s prostim
uhodom in električno
razsvetljavo, išče urednik „Napreja“.
Cenji. ponudbe na uredništvo tega lista

Večja množina časopisnega papirja
se prodaja. Polzve se v upravi „Napreja“.

Ženitna ponudba!

Želim se oženiti z mlado
slovensko deklico. Star sem
25 let. Tista, ki ima veselje,
naj mi piše: Frank Ruberšek,
Richwood W. Ve. Box 708,
Severna Amerika.

BALKAN trgovska, špedicijska
in komis. deln. družba
Podružnica v Ljubljani. Akr. glavn. K 1.500.000.
Spedicijska vsakega blaga. —
Vskladščanje. — Zaccarinanja.
Reekspedicijska. — Prevažanje
pohištva. Lastnica I. ljubljans-
skega skladišča

KRISPER & TOMAŽIČ
Direktna zveza s prognozne želez-
nice. Telefon št. 360.

STAMPILJE
iz kavčuka
Ciril Sitar
LJUBLJANA
Sv. Petra cesta 13.

Spretno televidje in delavce
za kamnolom
išče za takoj
Jugosl. inženersko podjetje Maribor.

Poštni čekovni račun št. 10.532.

Telefon interurban št. 178.

Konsum. društvo za Slovenijo

sprejema v svojem hranilnem oddelku

hranilne vloge

in jih obrestuje po čistih

4%

Večje hranilne vloge (nad tisoč kron), katerih vlagatelji se obvežejo, da
dvignejo zneske iz te vloge šele po polletni odpovedni dobi, obrestuje po čistih

4 1/2%

Za varnost hranilnih vlog jamči blagovna zaloga, ki znaša po pol-
letni bilanci okrog 10 milijonov kron, društvena posestva, ki reprezentirajo
vrednost nad 2 milijona kron, kakor tudi skladi, rezervni, deležni in dr.

Vloge sprejemajo in izplačujejo

vse podružnice Konsumnega društva za Slovenijo, ki so:

1. V Spodnji Šiški v Ljubljani.	17. Kranjska Gora.	25. Kamnik.
2. Na Glincah pri Ljubljani.	18. Mojstrana.	26. Pragersko.
3. V Ljubljani, Bohoričeva ul.	19. Celje.	27. Križe pri Trzinu.
4. V Ljubljani, Sodna ulica.	20. Sočnanj.	28. Sv. Ana pri Trzinu.
5. V Ljubljani, Krakovski nasip	21. Guštanj, Koroško.	29. Gorje pri Bledu.
6. Rožna dolina (obč. Viš).	22. Prevalje.	30. Store pri Celju.
7. V Trzinu na Gorenjskem.	23. Mežica.	31. Fala nad Mariborom.
8. Na Savi (obč. Jesenice) Gor.	24. Crna L.	32. Ruše nad Mariborom.
9. Na Jesenicah (pri Ferjancu).	25. Crna Lj.	33. Pilberk, Koroško.
10. Koroška Bela-Javornik.	26. Maribor.	34. Rogaska Slatina.
11. Borovnica.	27. Litija.	35. Rače-Zidanost.
12. Radovljica.	28. St. Lovrenc na Poh.	36. Poljane.

Se podrobnejša pojasnila podajajo zaupniki v navedenih podružnicah ali pa
osrednja pisarna Konsumnega društva za Slovenijo, ki je v Ljubljani, Spod.
Šiška, Kolodvorska cesta 208.

Pisma naj se pošilja pod naslovom: Ljubljana, poštni predal 13.

Društvo ima na razpolago poštne potežnice s katerimi zamorejo vloži-
niki denarne pošiljave pošiljati tudi naravnost v osrednjo blagajno.

Sodrug!

Zadružniki!

Vlagajte svoje prihranke v lastno hranilnico!

Mariborska eskomptna banka, Maribor,

Tegetthoffova ulica 11

Podružnici: MURSKA SOBOTA in VELIKOVEC

prevzema denarne vloge in iz-
vršuje vsakovrstne bančne posle
— — — pod najugodnejšimi pogoji. — —